

РЕШЕНИЕ

№ 7231

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **7646** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на И. С. Р., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № Ж - 453/ 29. 06. 2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е приета за неоснователна подадената от него жалба с вх. № Е-04-02-9/03.02.2021г. и производството е прекратено.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е процесуално и материално незаконосъобразно. Сочи се, че КЕВР не е изяснила докрай фактите и обстоятелствата по преписката и незаконосъобразно я е прекратила. Жалбоподателят счита за неправилен извода на Комисията, че [фирма] е спазило разпоредбите на нормативната база. Прави се оплакване, че с лишаването му от участие в проверката за неправомерно свързване, която сам е инициирал, производството е опорочено и жалбоподателят е бил в обективна невъзможност да изложи възраженията си. По тези съображения се иска отмяна на Решение № Ж - 453/ 29. 06. 2021г. и връщане на преписката на КЕВР за ново произнасяне. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си лично и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. Б., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисносултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма] излага писмено становище за неоснователност на

жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Р. е клиент на [фирма] за обект в [населено място], [улица], с абонатен номер [ЕГН], и подал до Комисията за защита на потребителите жалба с вх. № Ц-03-11077/16.12.2020г. В нея жалбоподателят е изложил оплаквания за съществуващи проблеми със захранването, за което твърди, че многократно е сигнализирил на телефонен номер [ЕИК]. В жалбата е изразено становище, че съществуват проблеми със захранващия кабел, във връзка с което са искали проверка, но такава не е осъществена.

С писмо изх. № Ц-0311077/03.02.2021г. жалбата е изпратена по компетентност на КЕВР, където е получила вх. № Е-04-02-9/03.02.2021г.

На основание чл.142 и чл.143 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/2013г./ КЕВР е изпратила жалбата на [фирма] за извършване на проверка. В отговор дружеството е посочила, че съгласно клиентската информационна система на адрес: [населено място], [улица] са регистрирани два електромера на лице, различно от жалбоподателя, съответно електромер с фабричен № 17941261 и електромер с фабричен № 17951264. За първия електромер не са получавани поръчки за прекъсване и захранването не е преустановявано, като на 26.01.2021г. на адреса е извършена проверка, за която е съставен констативен протокол № 5398982/26.01.2021г. Проверката не е установила нередности в измерването и неправомерни присъединения до границата на собственост на електрическите съоръжения. От средството за търговско измерване са отчетени нулеви показания за дневна и нощна тарифа, за които се посочва, че са идентични с тези, отчетени при предходния регулярен отчет. Установено е, че до границите на собственост на електрическите съоръжения има подадено напрежение, но същият е в положение „изключено“.

За втория електромер също не са получавани поръчки за прекъсване и захранването не е преустановявано. Извършена е проверка на място, за която е съставен констативен протокол № 5398983/26.01.2021г. Проверката е установила, че данните от средството за търговско измерване са еднакви с тези, отчетени при предходния регулярен отчет, както и че до границите на собственост на електрическите съоръжения има подадено напрежение. На 19.02.2021г. отново е извършен оглед на енергийните съоръжения, при който е констатирано, че посоченият в жалбата на И. Р. захранващ кабел представлява изходяща линия след границата на собственост на енергийните съоръжения.

Предвид констатациите от проверките [фирма] е изразило становище, че не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения след тази граница на собственост.

Въз основа на проверката и становището на електроразпределителното дружество, в закрито заседание на 29.06.2021г. КЕВР е приела оспореното Решение № Ж-453/29.06.2021 г., с което е счела жалбата на И. С. Р. за неоснователна и е прекратила административното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице, адресат на акта, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, като съгласно ал.7 редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а това е Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката (Наредба № 3). Съгласно чл.147, ал.1 от Наредба № 3, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ с единодушие - пет гласа „за“, от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Мотивите, с които КЕВР е приела жалбата за неоснователна се свеждат до това, че след като не са установени нередности в измерването и неправомерни присъединения до границата на собственост на електрическите съоръжения в имота на жалбоподателя, а захранващият кабел към имота на г-н Р. представлява изходяща линия след границата на собственост на енергийните съоръжения, Е. няма задължение да поддържа, обслужва и контролира електрическите съоръжения след тази граница на собственост.

Констатациите на административния орган се подкрепят от събраните по делото доказателства, а направените изводи са обосновани и в съответствие с материалния закон.

В съответствие с разпоредбата на чл.149, ал.3 от Наредба № 3 КЕВР е изисквала от електроразпределителното дружество да извърши проверка и да изрази становище по жалбата. Видно от приложените по делото доказателства, проверката не е формално извършена, а чрез посещение на място, като са изследвани всички относими обстоятелства. Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че тъй като не е присъствал на проверката, то е опорочено административното производство. На първо място, в производството по разглеждане на жалби от КЕВР / Глава девета от Наредба № 3/ няма изискване подателят на жалбата да присъства на проверките, извършвани от операторите на мрежите. Второ, видно от съставените протоколи, всички те са извършени в присъствието на поне един свидетел, а проверката на 19.02.2021г. в присъствието на двама свидетели, единият от които представител на Ф. потребителите, което съдът приема за достатъчна гаранция относно достоверността на вписаните в протоколите факти и обстоятелства. На последно място, видно от изявлението в допълнителната жалба на л.34 от делото, жалбоподателят е бил уведомен за проверката на 19.02.2021г., макар и непосредствено преди нея - в деня на извършването ѝ, като му е била дадена възможност да посочи лице, което да присъства.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за това, че КЕВР се е произнесла при неизяснена фактическа обстановка. По същество жалбоподателят не твърди различни от установените факти, не сочи конкретни обстоятелства, които да са останали неизяснени, не оспорва и самите констатации от проверката. Приложените от жалбоподателя писмени доказателства към негова молба от 08.11.2021г. в една част

са идентични с документите, съдържащи се в административната преписка, а други са неотнормирани към делото /напр. приложените фактури и кореспонденция с други държавни органи/. Сред представените от жалбоподателя доказателства е и констативен протокол от 04.02.2019г. /л.91/, видно от който е била извършена проверка за изменение на захранващото напрежение, която е показала, че регистрираните стойности са в рамките на допустимите отклонения и качеството на доставяната на обекта електрическа енергия отговаря на изискванията на БДС. Тоест, представените в съдебното производство жалбоподателя писмени доказателства не водят до различни изводи относно фактическата обстановка.

Основните оплаквания на жалбоподателя са свързани с т.нар. „захранващ кабел“.

Съгласно чл.28 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, границата на собственост между електрическите съоръжения на съответния мрежови оператор и тези на клиента се определя от:1. начина на присъединяване; и 2. вида на съоръженията за присъединяване. В случая обектът е присъединен към електрическата мрежа на ниво ниско напрежение. Съгласно чл.29, ал.1 от същата наредба, когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Следователно, разпределителното предприятие поставя под напрежение съоръженията до границата на собственост. При проверката от Ч. е установено, че до границите на собственост на електрическите съоръжения /изходящия автоматичен предпазител, разположен пред щита/ има подадено напрежение. За визирания от жалбоподателя „захранващ кабел“ категорично е установено, че представлява изходяща кабелна линия след границата на собственост на електрическите съоръжения.

Съгласно чл. 22 от Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на [фирма], достъпни на ел. адрес <https://www.cez-rp.bg/bg/normativni-dokumenti/obshti-uslovia/obshti-uslovia-mreji>, дружеството се задължава да пренася електрическа енергия до границата на собственост на електрическите съоръжения при условията на равнопоставеност и при отсъствие на дискриминация, на всеки КЛИЕНТ на територията, обслужвана от Ч. РБ, който има електрически уредби, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и е присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно нормативните изисквания. С общите условия дружеството се задължава и да осигурява на КЛИЕНТИТЕ до границата на собственост на електрическите съоръжения електрическа енергия в съответствие с изискванията за качество, приети от КЕВР и изискванията за безопасност съгласно действащото законодателство. От съставените при проверките констативни протоколи е видно, че не са установени нередности в измерването и неправомерни присъединения до границата собственост на електрическите съоръжения, а средствата за търговско измерване на абоната са в класа си на точност и схемата на свързване е правилна.

Съгласно чл.61 от Общите условия, Ч. РБ не носи отговорност за поддръжка, обслужване и контрол на електрическите съоръжения след границата на собственост на съоръженията.

След като при извършената от електроразпределителното дружество проверка не са

установени нередности в измерването и неправомерни присъединения до границата на собственост на електрическите съоръжения, а „захранващият кабел“ се явява след границата на собственост на електрическите съоръжения и следователно дружеството няма задължение да го поддържа, обслужва и контролира, КЕВР обосновано и в законосъобразно е приела, че [фирма] е спазило изискванията, произтичащи от нормативните актове и условията на лицензията.

По изложените съображения съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на И. С. Р. срещу [фирма] за неоснователна, поради което настоящата жалба следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на И. С. Р. срещу Решение № Ж - 453/ 29. 06. 2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА И. С. Р. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: